

První veřejné předvedení oddílového teepee 23. - 25. května na Nouzovské Třístovce. Připomíná nám, že tábor se blíží.

Čtvero ročních dob	2
Aprílová výprava do Šumperka	
Výprava otevřených hlav po deseti letech	4
Výprava do Litic a Potštejna	
Nouzovská Třístovka	6
Výsledky a obrázky z 6. ročníku Nouzovské Třístovky	
Táborové stavby (2)	7
Seriál o historii táborových staveb, tentokrát o kuchyni	
Informace a zajímavosti	10
Informace o akcích budoucích i minulých, zajímavosti	

ČTVERO ROČNÍCH DOB

Chata klubu Delaware Bludov

Záškrť nabírá vodu ze studánky

Ve dnech 4. až 6. dubna 2003 se Průzkumníci vypravili až do podhůří Hrubého Jeseníku. Nad Šumperkem na úbočí kopce Lovák má klub Delaware z Bludova, se kterým se Průzkumníci seznámili díky uzlařské regatě, svoji chatu.

V pátek odpoledne Průzkumníci nastoupili do rychlíku směr Morava a vydali se na cestu. Údiv vzbuzuje Koko, která je oblečená, jako by jela na diskotéku do vedlejší vesnice (prý je to oblečení jen na cestu). S tím kontrastuje například Šed'a, který je vybaven zimní bundou a zdůvodňuje to tím, že se jede do hor a čeká se výrazné ochlazení. Po těchto slovech někteří trochu znervózňeli, protože dosud netušili, kde vlastně Šumperk leží.

Vlak je tradičně plný, takže na mnohé zbývá místo v chodbě na stojáka. Hned po odjezdu začalo být jasné, že cesta nebude bez problémů. Rychlík zastavil už u lihovaru a stál. Práce na koridoru jsou opět v plném proudu. Jak

dlouho ještě? Po průjezdu dvou rychlíků z protisměru se vlak dává do pohybu a míří do Pardubic. Lokomotiva se činí a na hotové koridorové trati zvyšuje rychlost až k 140 km/h. To se příliš nezamlouvá vagónu, v němž Průzkumníci cestují, protože začíná být značně nervózní a celý se třese.

V Ústí nad Orlicí má rychlík smůlu. Díky zpoždění musí před sebe pustit dva expresy, kterým vlastně celou dobu razí cestu. Zpoždění dosahuje 25 minut. Situaci psychicky nevydržel jeden starší pán a huláká na celé kolo, že jestli mu v České Třebové ujede přípoj do Brna, někdo si to vypije. Pak ještě vynadal výpravčímu, který přišel vlak vypravit.

„Děkujeme, mějte se pěkně,“ volá Káťa na otráveného výpravčího a snaží se mu tak zlepšit náladu.

Vlak opět kličkuje po staveništi a zanedlouho je v České Třebové. Vzteklý pán ještě něco huhlá a hrne se ven. Na vedlejší koleji čeká vlak do Brna.

„Bodejť by ti to ujelo,“ prohodil za

ním Šed'a.

V Zábřehu na Průzkumníky čeká motoráček do Šumperka a tam už jsou uvítáni Tomášem a Vojtou z Bludova. V jejich doprovodu se vydávají na cestu večerním Šumperkem do kopců. Cestou jsou svědky jedné zajímavé nehody. Z kola auta projíždějícího křižovatku náhle odpadává poklice a s rachotem se kutálí na chodník. Řidič si toho vůbec nevšiml. Možná si spíš oddechl, že mu na autě konečně něco přestalo drnčet.

Do chaty dorazili už za tmy. I tak bylo zřejmé, že na několika místech ještě leží sníh. Byli opravdu v horách. Kluci ve svitu baterky staví stan, v chatě se roztápí americká kamna, která nejdříve mocně kouří, ale pak už dobře hřejí. Zatímco se všichni ukládají ke spánku v chatě nebo ve stanu, Blond'ák a Tom jsou tvrdí a jdou spát ven. Mají ale smůlu, uprostřed noci je vyžene sněhová vánice. Co se také dá čekat od aprílového počasí.

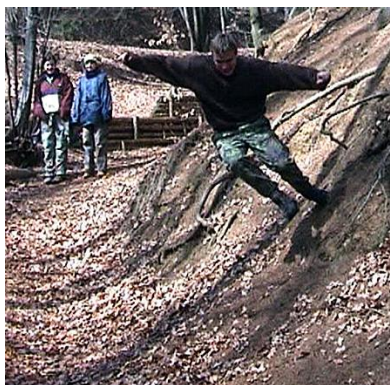
Ráno je okolo sněhový poprašek,

Sestup do Rejchartic

Základna ČTU Samota u Rapotína

Blondák na U-rampě

Zámek Velké Losiny

ale roztrhanými mraky už proráží sluníčko a sníh rychle taje. Jaro je tady. Průzkumníci se svými dvěma průvodci se vydávají na cestu do Velkých Losin. Občas je sice z kropí nějaká ta přehánka, ale celkově není počasí špatné a otepluje se. Některá odvážnější děvčata se dokonce vyletňují do triček, i když na horách na obzoru leží sníh a na nedalekém Pradědu se ještě lyžuje. Takhle nějak asi vypadá léto u polárního kruhu.

Nedlouho po poledni došli na místo zvané Samota, kde se nachází zdejší základna ČTU. Horký čaj přišel všem vhod, protože počasí se začalo kazit. Deště jsou častější a ochlazuje se, jakoby přicházel podzim. Přehánky naštěstí nejsou ještě příliš silné a Průzkumníci scházejí z kopců do Velkých Losin. Cesta vede úvozem a tvoří jakousi U-rampu. Průzkumníci sbíhají dolů, jakoby jeli na skateboardu po rampě. Někteří u toho spíš než skejťáky připomínají opičáky prchající ze zoologické zahrady.

V zámecké zahradě u jezírka jsou lavičky, na nich se usadily Káťa a Zuzka a opalují se se zavřenýma očima. Šeďá, když šel okolo, se u nich zastavil a začal je natáčet. Káťa řekla Zuzce:

„Ty ho vidíš?“

„Ne,“ řekla Zuzka se zavřenýma očima.

„Já taky ne, už tam třeba nestojí.“

Stál tam a záběr je to pěkný.

Děvčata si u zámku hrají na princezny a házejí si s míčem. Vzhledem k tomu, že ani jeden z vedoucích není král a hlavně se nepočítá mezi bohaté, je sportovní vložka předčasně ukončena a okna i fasáda zámku jsou uchráněny před zkázou.

Po prohlídce zámku se Průzkumníci přesouvají do zdejšího muzea výroby papíru. Ve Velkých Losinách je totiž stále fungující výroba ručního papíru. Mezi odběratele patří dokonce i britský královský dvůr. Průzkumníci si tak mohli ověřit, jaký je rozdíl, když se ruční papír vyrábí v polních podmínkách a když ho vyrábějí odborníci.

Pak Průzkumníci odjíždějí vlakem do Šumperka. I tady je jedna zvláštnost. Trať je totiž soukromá. Motorový vůz, který jinak známe například z tratě z Kolína do Ledcečka, se liší tím, že na sedadlech jsou barevné potahy. Průvodčí má zelený oblek a připomíná spíše vodníka Česílka. Netočí kleštičkami, ale lístky připomínající vstupenky do kina podepisuje propisovačkou.

V Šumperku začíná vytrvale přšet a podzim se tak dostává do poslední fáze.

Cesta na chatu, i když probíhá částečně autobusem, není nic příjemného.

Jako večerní program Záškrt organizuje proces s čarodějnicemi, což bylo v této oblasti svého času zvykem. Závěrečná část procesu s Blondákem má proběhnout venku, ale tam se zrovna žení snad všichni čerti s čarodějnicemi dohromady. Zuří sněhová vánice a zima se definitivně ujímá vlády. Čtvero ročních dob se uzavírá. Tu noc se všichni směstnali do chaty.

Ráno bylo všude bílo jako v pohádce. Průzkumníci se sbalili a vyrazili do Šumperka na vlak. Nevíme už, kdo dostal cestou ten bláznivý nápad, že by se dalo ze zasněženého kopce jet na pouzdře s kytarou, které nesl Tom v ruce. Jisté je, že Tom kupodivu souhlasil a hned to vyzkoušel. Kytara si to nenechala líbit a Tom ujel sotva metr. Pak se pouzdro zapíchlo do svahu a Tom skončil pod svahem. Jeho „milenka“ ho pěkně vypekla.

Zpáteční cesta proběhla už bez problémů a s minimálním zpožděním.

Káťa a Zuzka se opalují v zámeckém parku

Míčové hry v zámeckém parku

VÝPRAVA OTEVŘENÝCH HLAV PO DESETI LETECH

V sobotu 26. dubna 2003 zorganizoval Šeďa výpravu do stejných míst jako před deseti lety, tedy do údolí Divoké Orlice na hrady Litice a Potštejn. Pamětnickou výpravu si nenechal ujít Marian a nechyběli ani Slon a Blondák. Dále tu bylo ještě dalších 8 vedoucích a 13 dětí.

Tentokrát nejedou přes Ústí nad Orlicí, ale přes Velký Osek a Hradec Králové. Během jízdy vlakem hrají dvě hry. Jedna spočívá v tom, že nikdo nesmí na dotaz odpovědět slovy ano, ne, jo, no, jinak odevzdá jeden „život“. Tuhle hru s přehledem vyhrála Monika. Druhým úkolem bylo napsat všechny savce, které viděli cestou z okna vlaku. Zdá se, že časy se opravdu mění. Zatímco v bodovacím seznamu, který uvádí pan Zapletal ve své knize her, mají zajíci a srny největší bodové ohodnocení, ukázalo se, že právě tyto dva druhy patří mezi nejčetnější zvířata, která lze z vlaku spatřit. I když to Šeďa tušil už dopředu a bodovací seznam upravil, i tak ho množství zejména zajíců překvapilo. Na polích už nejsou jedovatá hnojiva a zajícům i srnám se dobře daří.

Po přestupu v Potštejně na osobní vlak vystoupili v Liticích a vydali se k hradu. U mostu přes Divokou Orlici ale Slon neodolal a rozhodl se zopakovat si svoji cestu z mostního pilíře do říčního koryta na největší kámen. Přelezl přes zábradlí na pilíř a tam se zastavil.

„Ježíš, to je krása, jak jsem omládl!“ hlásí nadšeně.

„Nelez tam, vždyť nevylezeš zpátky,“ rozmlouvá mu akci Marian.

Kromě toho, že při této rekonstrukci chyběla Helča, nebyl tu totiž ani strom, který rostl těsně vedle pilíře a po němž Slon a Helča vyšplhali opět zpátky.

Slon hází svůj batoh do koryta a spouští se za ním

Zbýl tu jen malý pařez u pilíře.

„Já vytrampuju někde jinde,“ tvrdí Slon a přemýšlí, jak dolů.

„Vytrampuješ? No tak dobře,“ ukončil Marian přemlouvání. „Tak elá hop!“

Slon se ale na pilíři ošívá a nemá se k akci. Je to velký vnitřní boj.

„Já to udělám jednoduše,“ rozhoduje se posléze. „Já si tam dám baťoh a to už tam musím.“

A hodil svůj batoh do říčního koryta na kameny pod pilířem.

„No, a teď nemáš kam skočit,“ komentuje Marian místo dopadu batohu.

Slon ukončil svůj vnitřní boj a spustil se za batohem. Pak vítězoslavně vystoupil na největší kámen v korytě Divoké Orlice.

„Tak, bylo učiněno historii zadost,“ prohlásil Marian a vydali se na další cestu.

Jenže Slon se ještě musel dostat na břeh. Zpátky na most to nešlo, tak zkoušel přejít po kamenech. Vody bylo sice výrazně méně než před deseti lety,

ale i tak to stačilo. Slon po několika krocích korytem uklouzl a natáhl se do řeky za všeobecného veselí ostatních. Vpředu měl mokré kalhoty a košili na břiše.

„Já jsem chtěl stejně na záchod,“ snaží se zdůvodnit svůj vzhled.

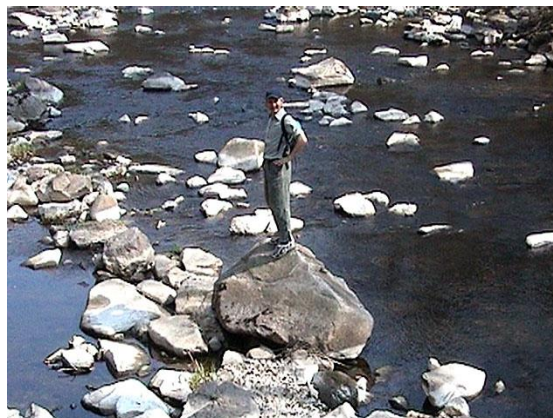
„Že to bude nohavice, to jsem čekal,“ konstatoval Tom, „ale že tam skončí celej, to ne.“

„Tak teď už to můžu dojít, že jo?“ usoudil Slon, přebrodil zbytek říčky a vyhrabal se na břeh.

Na silnici za ním zůstávají mokré šlápoty.

Průzkumníci si procházejí hrad a vystupují až nahoru na věž. Zde se opět projevuje, koho výšky lákají a koho naopak vůbec ne. Míša se sice překonává, ale houpající se dřevěná podlaha, skrz kterou je vidět, ji přivádí až na okraj infarktu.

Slonovi otrnulo a žádá rekonstrukci další události. Před deseti lety hodil Lasse shora kámen a trefil Cípu do hlavy. Něco podobného pak potkalo Hon-

Slon na cílovém balvanu

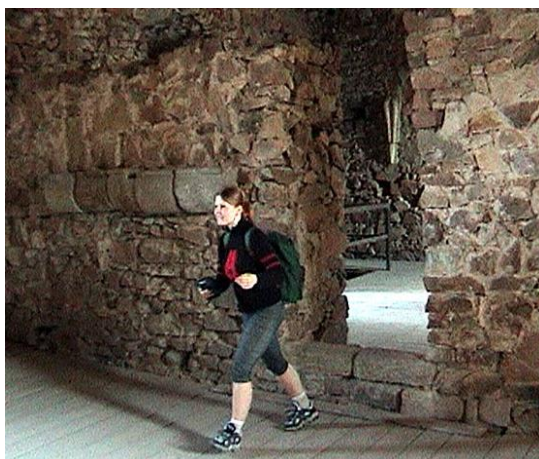
„Vykoupaný“ Slon

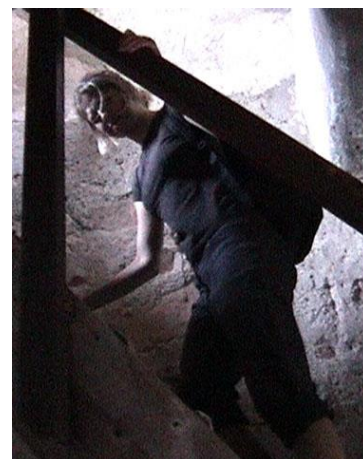
„Za námořní pěchotu kupředu!“

Průzkumníci na nádvoří hradu Litice

Záškrť na prohlídce hradu Litice

Míša opatrně sestupuje

Údolí Divoké Orlice - zde se před deseti lety brodilo

zu Kohouta o kousek dál u řeky. Ani jeden z nich tu dnes není, ale Slon už má jasné náhradníky.

„Cípa je Míša a Honza Aleš.“

Marian ale odmítá absolvovat opět večerní cestu do nemocnice, a tak kámen nahrazuje tenisák. Rekonstrukce se mění v soutěž, kdo se trefí do okna v druhém patře. Když se na místě objeví s mírným nesouhlasem ve tváři kastelán, Slon mu velkoryse nabídne, aby si také hodil.

Průzkumníci sestupují do údolí. Tentokrát však už vědí, kudy vede most přes řeku, takže brodění se letos neko-

ná. Cestu zpestřuje jen Zuzka, která si vymkla kotník. Marian tedy má příležitost k ošetřování. Naštěstí to není tak vážné a Zuzka pokračuje po svých.

Došli do Potštejna a vyškřábali se na hrad. Průvodkyně sice vypadala sympaticky, ale budila dojem, že právě skládá maturitu. Neustále lovila text z paměti a nebylo ji téměř slyšet. Není tedy divu, že ze zdejších pamětihodností sklídilo největší úspěch stádečko koz, které přebývají uvnitř areálu hradu. Když se Průzkumníci dozvěděli, že jsou i na prodej, hned žádali Mariana, aby jednu nebo raději dvě koupil na tábor.

Pro to však Marian neměl pochopení:

„Doufám, že až budete odcházet, ty kozy tady budou všechny!“

A tak se vydali na nádraží bez koz.

Čekání na vlak zpestřil výpravčí, který přišel ke druhé koleji a s červeným praporkem zaujal postoj toreadora při koridě.

„Co to dělá?“ nechápe Marian a hned si odpovídá: „Na druhou kolej přiběhne bejk!“

Nebyl to bejk, ale osobní vlak, který tak dostal signál, kde přesně má zastavit. Z opačného směru přijel rychlík a odvezl Průzkumníky domů.

Hrad Potštejn

Potštejnské kozy

NOUZOVSKÁ TŘÍSTOVKA

24. května se konal 6. ročník Nouzovské třístovky. Na start se tentokrát postavilo neuvěřitelných 131 závodníků a 11 andělů strážných v celkem 34 hlídkách! Věk nejstaršího závodníka byl 39 roků, věk nejmladšího závodníka 7 roků. Trofej se opět vrací do Liberce, protože Stopaři prvenství neobhájili. Místo každoročních 171 bodů jim tentokrát „pouhých“ 159 stačilo na 3. místo. Velkou radost nám udělalo družstvo Mickey's Angels, které se dostalo až na 2. příčku.

Došlo také ke dvěma změnám na stanovištích. Zrušeny byly šifry a tábornická latina a místo nich přibyla hvězdná obloha a příroda byla rozdělena na dvě stanoviště.

Příští 7. ročník se koná 22. května 2004. Pokud počet družstev dále poroste, dojde ke změně způsobu startování.

Podrobné výsledky

celkové pořadí	hlídka	klub	počet členů hlídky	kategorie	stanoviště										celkový počet bodů			
					ohně a nástroje	přístřeší a batohy	uzle a lana	cestování	příroda I	příroda II	hvězdná obloha	zdraví a bezpečnost	střelba	orientace	počet 10 bodů	počet 9 bodů	počet 8 bodů	
1	Měřič drsnosti	SPPolek Liberec	4	D	10	10	10	8	10	8	9	10	6	90	5	1	2	171
2	Mickey's Angels	T. K. Průzkumník Kolín	4	S	10	10	5	8	9	6	9	9	5	90	2	3	1	161
3	Generace in nutero	T. K. Stopaři Kolín	3	D	7	10	6	8	9	8	7	10	4	90	2	1	2	159
4	Šugoři	T. K. Arnika Kolín	5	D	9	9	6	8	5	8	5	10	4	90	1	2	2	154
5	JoLuTeDo	Jedeme na vlastní triko Kolín	4	D	9	9	4	7	7	7	9	9	1	90	0	4	0	152
6	Hopsoda	7. skautský oddíl Havrani Kolín	5	D	9	9	6	4	4	5	5	10	1	90	1	2	0	143
7	For boy od boj	T. K. Mustang Kolín	4	D	10	7	5	5	3	6	4	9	3	90	1	1	0	142
8	Kulatý krychle	T. K. Mustang Kolín	3	S	8	8	-	4	7	7	5	8	3	80	0	0	3	130
9	Píďalky	T. K. Průzkumník Kolín	4	S	6	8	-	8	8	8	6	3	2	80	0	0	4	129
10	Skojík	103. oddíl Plejády Praha	3	S	-	9	0	9	9	-	4	6	0	70	0	3	0	107
11	Odstrašující případi	T. K. Průzkumník Kolín	4	R	-	8	8	5	-	-	8	6	2	60	0	0	3	97
12	Rómky	Carpe Diem Praha	4	D	-	8	4	-	4	-	8	7	4	60	0	0	2	95
13	Podpasoví termiti	T. K. Eridanus Kolín	5	R	-	7	-	2	7	-	5	7	0	60	0	0	0	88
14	Sekáči	T. K. Sešlost Kolín	3	R	9	9	7	4	8	-	-	-	-	50	0	2	1	87
15	Žvejkačky	T. K. Sešlost Kolín	4	R	-	10	-	6	-	-	7	7	1	50	1	0	0	81
16	Potvůrky	T. K. Sešlost Kolín	3	R	9	-	9	5	-	10	-	-	-	40	1	2	0	73
17	3 fretky	T. K. Eridanus Kolín	3	S	-	-	-	-	9	-	7	9	1	40	0	2	0	66
18	Krtci	T. K. Průzkumník Kolín	4	R	6	2	-	7	9	9	10	5	3	0	1	2	0	51
19	New Combat	Carpe Diem Praha	3	R	-	-	-	6	8	7	-	-	-	30	0	0	1	51
20	Myšáci	T. K. Sešlost Kolín	5	R	-	9	-	-	-	-	2	-	0	30	0	1	0	41
21	Sírius	T. K. Průzkumník Kolín	4	R	7	-	3	3	8	10	-	8	-	0	1	0	2	39
22	Příšerky s.r.o.	T. K. Průzkumník Kolín	5	R	-	10	8	-	-	-	-	-	-	20	1	0	1	38
23	Arsinoi B	T. K. Průzkumník Kolín	3	R	8	-	6	4	10	9	-	-	-	0	1	1	1	37
24	Herkules	T. K. Průzkumník Kolín	4	R	-	9	-	3	7	-	9	4	2	0	0	2	0	34
25	Arsinoi A	T. K. Průzkumník Kolín	4	R	-	8	-	1	7	-	6	7	5	0	0	0	1	34
26	KiByLuBi	T. K. Průzkumník Kolín	4	S	-	8	5	-	-	-	-	-	-	20	0	0	1	33
D	Magická díra	SPPolek Liberec	4	D	10	-	5	7	-	7	8	10	3	70	2	0	1	120
D	Hadr na holi	SPPolek Liberec	3	R	8	-	8	4	8	9	8	-	4	70	0	1	4	119
D	Sýkorky	klub Jana Roháče z Dubé Uhlířské Janovice	4	S	8	-	0	7	-	9	9	9	0	70	0	3	1	112
D	Sparťani	T. K. Průzkumník Kolín	3	S	-	8	5	3	7	-	3	8	4	70	0	0	2	108
D	Knedlo-vepřo-zelo	T. K. Eridanus Kolín	5	S	0	9	8	-	7	-	0	9	2	70	0	2	1	105
D	Drtíci	T. K. Sešlost Kolín	3	R	-	7	-	4	8	-	3	10	1	60	1	0	1	93
D	Kus šutru	SPPolek Liberec	4	R	9	-	7	6	-	9	-	-	-	40	0	2	0	71
D	Myšky	T. K. Průzkumník Kolín	4	R	-	7	-	5	10	9	9	-	4	0	1	2	0	44

kategorie: D - duchodci, S - staré páky, R - rybízové

Posledních osm družstev bylo diskvalifikováno za překročení časového limitu 300 minut

TÁBOROVÉ STAVBY (2)

Táborová kuchyně

Jak už bylo řečeno, bez kuchyně se žádný tábor neobejde. Nikoho tedy nepřekvapí, že kuchyně byla první stavbou, která byla na hryzelském tábořišti realizována.

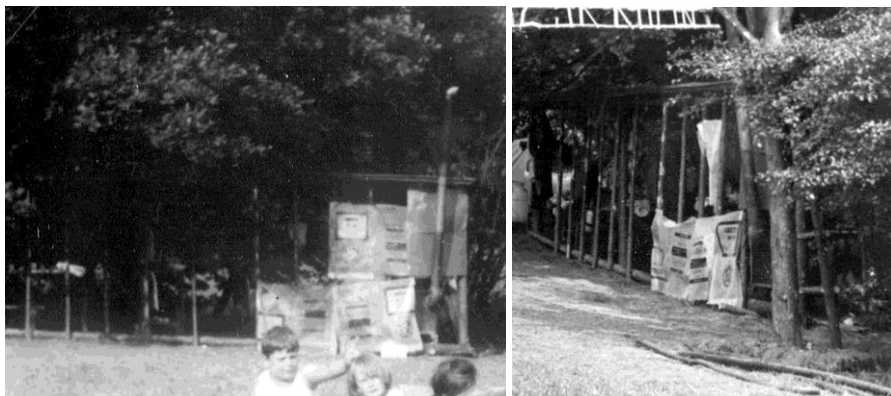
Jedné červnové soboty roku 1971 přivezli vedoucí oddílu pan Mokrý, pan Jankulík, pan Melich, první instruktor oddílu Milan Dobeš a Marian na kárce ze stodoly Davidkova mlýna, kde byly složené i další věci na tábor, první táborová kamna. Byl to starý klasický sporák s tyčkou dokola, aby se daly sušit utěrky. Do začátku tábora pak vyrostla kuchyně z jedné strany se opírající o hloh, zezadu o mohutný dub, který dělal tak příjemný stín. V dolní části se nalézal již zmíněný sporák. Druhými kamny byl o něco menší sporák Rekreat, jaký je nyní ve srubu. Druhý velký sporák byl pořízen až o rok později. Součástí stavby kuchyně byla jídelna zhruba o třetinu delší než prostor vlastní kuchyně. V jídelně byly tři stoly s lavicemi na kůlech, což se brzy ukázalo jako zcela nedostatečné.

Zvláštností prvního tábora bylo to, že kuchyně měla pouze kostru z kůlů a střechu. Na víc nezbyl materiál, a tak se během tábora provizorně pobila kuchyně pytli od ledku.

Malý sporák Rekreat se vyznačoval tím, že v dolní části chyběl šuplík na dříví. Byla tam jenom díra. Jednou o hlídce zde byl objeven malý Roman Beneš slastně se hřející a spící.

Krajinkovou fasádu dostala kuchyně hned po táboře, kdy se přivezly metrové krajinky z pily v Horních Krutech a Milan Dobeš s panem Mokrým a panem Mackem ji celou potloukli. Prostor jídelny zůstal otevřený do příštího roku, protože nebylo co zarovnávat. Na prvním táboře ještě podsady nebyly. Ty se podařilo získat až další rok od pečecáků.

Volně přístupná kuchyně ovšem lákala pochybné živly, a tak když koncem března 1972 vyrazili Průzkumníci na brigádu na tábořiště, čekalo je tam nepříjemné překvapení. V kuchyni vytlučené stěny, vyvrácená kamna, rozšlapané komínové roury. Uražený zámeček byla jen bezvýznamná drobnost. Rada starších přemýšlí, co dál. Padl návrh na přemístění tábora dolů k potoku. Nakonec je tato myšlenka opuštěna, kuchyně je opravena a dalších jedenáct

Stav kuchyně na prvním táboře v roce 1971

Spoušť nalezená na jaře 1972

Hryzelská kuchyně v celé své kráse - vpravo kuchyně, uprostřed jídelna, vlevo ešusovník, vedle ešusovníku na volném prostranství další dva stoly pro táborníky, kteří se už do jídelny nevešli (1981)

táborů se koná na stejném místě.

Zatímco počet táborníků roste, kuchyň a jídelna zůstávají stejné a kapacitně nestačí. Jedinou přístavbou byl v pozdějších letech ešusovník. Problémy se řeší všelijak. Kuchaři veškeré přípravné činnosti, které přímo nesouvisí s plotnou nebo troubou přenášejí do jídelny. Dokonce se na táboře roku 1975 objevuje další sporák pod přístřeškem vedle kuchyně. Táborníci se do jídelny všichni nevejdou, a tak jedí u ohniště, nebo, když prší, v hangáru. Později se objevují vedle jídelny další dva stoly s lavicemi, jakási letní jídelna.

Tyto problémy se už na hrzelském tábořišti nevyřešily. V roce 1982 se zde konal poslední tábor. O rok později zde zbyly z kuchyně už jen trosky a v následujícím roce už ani ty ne.

V roce 1984 se Průzkumníci zabývají na nouzovské louce. První stavbou je, jak jinak, kuchyň. Vybrán je prostor ve stínu na místě dnešního nářadovníku. Na Velikonoce byla naplánována brigáda a začalo se stavět. Za tři dny byla kuchyň hotová a bylo znát, že se již táborníci poučili. Jednak se součástí kuchyně stala i zásobárna potravin, jejíž funkci dříve zastával jeden stan postavený vedle jídelny na kraji úvozu. Ta byla navíc udělána tak, že přes rok se v jednotlivých regálech dalo i přespávat, takže se tato kuchyň stala i předchůdcem budoucího srubu. Vlastní kuchyň byla mnohem prostornější, nicméně i ta měla své mouchy. Chybělo okno u kamen, takže v letních vedrech tu bylo při plném provozu velké horko.

I jídelna byla prostornější, nicméně už další rok opět kapacitou nestačila. Problém byl vyřešen tak, že se k jídelně připojila lehká sklápěcí střecha, která po sklopení jídelnu zcela uzavřela a posloužila tak při uzavření zarovnaných podsad. Na boku jídelny byl opět ešusovník.

Jak známo, kuchyň tvoří centrální část tábora, i když stojí někde v koutě, protože tudy pětikrát za den projdou všichni táborníci (jíst chce každý). Tato kuchyň měla jednu zásadní vadu. Stála na vlhkém místě, kde se tvořilo bláto po každém sebemenším dešti. A tak se už po dvou letech, v roce 1986 začíná stavět kuchyň nová.

Stavbyvedoucím byl jmenován Máček. Stavba to byla velkolepá a stavělo se podle nakreslených plánů. Pro stavbu bylo vybráno nové místo u potoka. Svou velikostí stavba dalece předčila vše, co se dosud stavělo. Však se také

Stavba nové kuchyně (1986)

Stavba komína (1987)

stavěla celý měsíc. Měla sedlovou střechu a připomínala spíše solidní rekreační chatu. Její součástí byla opět zásobárna potravin, dále pak plato se schůdky k potoku. Naopak součástí nové kuchyně nebyla jídelna, ale jen krátká zastřešená plocha s výdejním okénkem a prostorem pro jeden, později dva stoly pro vedoucí. Jako jídelna sloužil starý dobrý hangár, který se stavěl hned vedle. Nebyl zde ani ešusovník, ten vznikl jako samostatná stavba.

Zajímavostí je, že zřejmě poprvé byla při stavbě použita moderní technika v podobě motorové pily, kterou měl z domova zapůjčenou Kosa.

V roce 1986 ještě sloužila táborníkům stará kuchyň. V následujícím roce byl během invaze ještě postaven zděný komín a provoz mohl začít. Stará kuchyň začala sloužit jako nářaďovník a její části byly postupně rozebírány, jak postupovala sešlost věkem, až v roce 1998 byla zlikvidována úplně a na jejím místě vyrostl nářaďovník nový. Ale o tom až později.

Nic nevydrží věčně, ani hangár. Počet děr ve střeše utěšeně rostl a ani jeho každoroční stavba nebyla nic příjemného. A tak v roce 1996 vyrostla na jeho místě nová jídelna rovněž se sedlovou střechou. Mezi střechou jídelny a střechou kuchyně byl zavěšen plechový okap odvádějící dešťovou vodu do potoka.

A co bude dál? Už teď je jasné, že životnost kuchyně pomalu končí. Její základové kůly, které byly zapuštěny do země, jsou shnilé, takže kuchyň stojí v podstatě na zemi jako dřevěná ohrádka. Neznamena to sice, že by měla za týden spadnout, ale pomalu se uvažuje o nové stavbě. Zatím je jisté jedno. Stejně jako v roce 1986 se bude nejdříve stavět a pak teprve bourat. Nová kuchyň tedy bude stát zase na jiném místě.

Pokračování příště - Táborová kuchyň

(Děkujeme Marianovi, že si coby pamětník dokázal po tolika letech ještě na tolik podrobností vzpomenout)

První nouzovská kuchyň v roce 1984

Přístavba jídelny (1985)

V kuchyni (1986)

INFORMACE A ZAJÍMAVOSTI

Připravované akce

21. června

výprava

28. června - 4. července

stavba tábora

5. - 26. července

letní tábor Nouzov

Téměř erotické obrázky: Tom na své milence - kytáře

Nouzovský Žurnál, ročník XVII, číslo 2 vyšlo 13. června 2003 v Kolíně - uzávěrka 8. června 2003

foto: Blonďák, Mártý, Čmelák, Šed'a, archiv Průzkumník

číslo 3 vyjde 26. září 2003

internet:

<http://www.pruzkumnik.cz>

e-mail:

info@pruzkumnik.cz

Vlajková hra

Již 5. ročník Vlajkové hry se konal 10. května. Účast byla opět rekordní, 58 hráčů v osmi týmech. Vítězné družstvo zopakovalo své vítězství z roku 2001.

tým	body
Hnědí - W's of 2001	
1. Haky, Míla, Olda, Štěpán, Honzík, Koryto st.	720
Tmavomodří - Dodáme	
2. Aleš, Bobeš, Hanz, Jeník, Jindřich, Sněhurek, Vápno, Wohryzek, Koryto ml.	600
Černí - Tašidele	
3. Tom, Blonďák, Píďa, Bětko, Lenka, Číslo, Zuzka	450
Zelení - Pomalá hrůza	
4. Radek, Kuře, Zdenka, Kořen, T, Hykšák	445
Světlemodří - 2nd MSPF & NSWGI	
5. Běhy, Václav, Pája, Frenk, Libor, Aujes, Kujón	360
Fialoví - Grátis	
6. Káťa, Slon, Pingu, Siny, Monty, Koko, Barys	325
Červení - Delaware	
7. Tony, Tom, Dan, Peťa, Lenka, Kmin, Janek, Vojta	265
Růžoví - Mí všychňý tvrdá parta	
8. Krokodýl, Ještěr, Záškrť, Áťa, Kokoš, Míša, Myšák, Lasse	235

Slavné výroky

Hra na otázky

Míša: Leze to po zemi a syčí to.

Píďa: Šnek

Cerwuish: Jinak kytka? - Květináč!

Tom: Krtku, ty máš boty pěkně špinavé od bahna.

Krtek: Už jsem zaryl...

Přestavba srubu zahájena

Při setkání Starých pánů 16. - 18. května na Nouzově byla zahájena přestavba srubu. V první etapě byla postavena nová čelní veranda a provizorně zpevněna veranda boční v dalších etapách bude následovat likvidace boční verandy, na jejím místě přístavba srubu, a nakonec výměna a zvýšení střechy. Součástí rekonstrukcí bude i oprava krbu. Srub nám slouží už 15 let, takže si rekonstrukci zaslouží.

